Ні, я між вас, о люди, не зазнав
Ні приязні, ні щирої любові,
І ні один між вас ще не сказав
Од серця щире і прихильне слово!

Один я, як і змалку ще бував,
Один зоставсь між вас усіх, о люди!
Коли я щастя знав і покохав —
Не вам за це я дякувати буду.

Не вам — о, ні! Поміж холодних вас
Жила одна душа святая —
Любові промінь в серці їй не згас,
Не згасне він і не згасає.

І та душа між вас усіх була
Так, як і я, бездольна й одинока,
І доля нас до купи ізвела,
Обох знайшовши на світі широкім.

І дяка тій душі одній моя
За щастя те, що я зазнав на світі...
Од вас же, люди, не навчився я
І, мабудь, не навчусь любити!

Навіщо ж ви на світі живите,
Коли не серце єсть у вас — крижина?
Нащо ж людями ви себе звете,
Коли забули, що таке ЛЮДИНА?!

1885